

بررسی اثر رژیم‌های مختلف آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد پیاز

بیژن حاتمی^۱، جهانگیر خواجه علی^۱، مصطفی مبلی^۲ و محمد رضا سبزیعلیان^۳

۱- گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۲- گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۳- گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

پیاز در میان ۱۵ سبزی که بوسیله سازمان فائو فهرست شده است، از نظر اهمیت در رتبه دوم بعد از گوجه فرنگی و از نظر ارزش تولیدی در رتبه چهارم جهان قرار دارد. ایران ۲/۱ درصد تولید جهان را به خود اختصاص داده است. ایران در منطقه خشک بوده و وقوع خشکسالی ممکن است بر عملکرد پیاز تاثیر داشته باشد. برای بررسی نقش رژیم‌های مختلف آبیاری و تنش بر عملکرد و اجزاء عملکرد پیاز، چهار رژیم آبیاری ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر مورد استفاده قرار گرفت. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار انجام شد. کرت‌های آزمایشی شامل پونومترهای با قطر ۵۰ سانتی متر و عمق ۹۰ سانتی متر بودند که در هر پونومتر ۱۲ نهال پیاز کشت (نشاء) گردید. تعداد برگ، ارتفاع بوته، وزن تر و خشک بوته و نسبت غده دهی در سه زمان اواخر مرداد، اوایل و اواخر شهریور اندازه‌گیری شد. در هر سه تاریخ نمونه برداری تعداد برگ و ارتفاع بوته تحت تاثیر رژیم آبیاری قرار نگرفتند. لیکن وزن تر بوته‌ها با افزایش تنش آبی، کاهش پیدا کرد. وزن خشک بوته هادر هر سه تاریخ

چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، آبان ماه ۱۳۸۴ / ۲۸۹

اندازه‌گیری تفات چندانی در شرایط تنش و غیر تنش نداشت. نسبت غده دهی با افزایش تنش آبی افزایش پیدا کرد. با توجه به نتایج بدست آمده و اثر مثبت تنش آبیاری بر نسبت غده دهی و به منظور تعیین حد مطلوب آبیاری (تنش)، مطالعه بیشتری مورد نیاز می‌باشد.